

PRVA PORUKA

NOVOROĐENJE U STAROM ZAVETU 3. DEO

Neko može misliti da Samson nije bio novorođen zbog toga što imamo primer Samsona na kojeg dolazi Gospodnji Duh a onda imamo primer kako je Gospod odstupio od njega kada ga je Dalila izdala: „**Tada se na njega spusti Duh GOSPODNJI pa užad što su mu bila na rukama postala su kao lan koji ognjem gori, a sveze njegove spale su mu sa ruku.**” Sudije 15:14 „Tada ona reče: 'Samsone, eto Filistejaca na tebe!' A on se prenu iz svog sna pa reče: 'Izvući ću se kao i pre i oslobodiću se.' Ali on nije znao da je GOSPOD odstupio od njega.” Sudije 16:20 Kada Gospod odstupi od nekog to ne znači da taj neko ne može postati novorođen i umreti kao spašen čovek.

Sve dok čovek nije u huli na Svetog Duha Bog može da se vrati u tog čoveka, da verom živi u njegovom srcu i dovede ga do novorođenja: „**Ko nije sa mnom, protiv mene je; i ko sa mnom ne sabira, rasipa.**' **Zato kažem vama: Svaki greh i hula oprostiće se ljudima, ali hula protiv Duha neće se oprostiti ljudima. I ko kaže reč protiv Sina Čovečijeg, oprostiće mu se. Ali ko kaže protiv Duha Svetog, neće mu se oprostiti ni na ovom svetu ni u budućem.**” Matej 12:30-32 Govoriti protiv Svetog Duha znači namerno istrajavati u odbijanju osvedočenja od Duha sve dok savest ne otupi i tada više Bog ne može da se Svojim Svetim Duhom vrati verom u čovekovo srce da ga promeni: „**A Duh izričito govori da će u poslednja vremena neki otpasti od vere priklanjajući se prevarnim duhovima i doktrinama demona, podlegavši licemerju lažljivaca ožigosanih u vlastitoj savesti**” 1. Timoteju 4:1,2 „Sve je čisto čistima, a uprljanima i nevernima ništa nije čisto, nego su im uprljani i um i savest. Ispovedaju da znaju Boga, ali ga se delima odriču — gnusni su i neposlušni i za svako dobro delo neprikladni.” Titu 1:15,16 „**Tvrdo vrati i neobrezanih srca i ušiju! vi se jednako protivite Duhu svetome.**” Dela 7:51

Isav je trajno izgubio blagoslov jer nije cenio ono što je sveto: „**Da ko ne postane bludnik ili svetovnjak kao Isav, koji je za jedan obrok prodao svoje prvorodstvo. Pa znate da je i posle, kad je hteo primiti blagoslov, bio odbačen jer nije našao mesto pokajanju, iako ga je sa suzama zatražio.**” Jevrejima 12:16,17 Zato nam Jovan kaže da se za takve ljude ne molimo: „**Vidi li ko brata svojeg gde čini greh što nije na smrt, neka moli, i daće mu život — onima koji čine greh što nije na smrt. Postoji greh što je na smrt; za njega ne kažem da se pomoli.**” 1. Jovanova 5:16

Međutim mi ne možemo tvrditi da je Samson pohulio na Svetog Duha samo na osnovu njegovih grehova jer nam ovo piše apostol Pavle: „**I zahvalan sam onome koji mi je snagu dao — Hristu Isusu, Gospodu našem — što me smatrao vernim i postavio u službu; mene koji sam pre bio hulitelj i progonitelj i nasilnik, ali sam zadobio milosrđe jer sam to učinio u neznanju, u neveri. A milost Gospoda našeg beše preobilna, zajedno s verom i ljubavlju koja je u Hristu Isusu. Verodostojna je ova reč i svakog priznanja vredna: Hrist Isus dođe na svet spasiti grešnike, od kojih sam prvi ja.**” 1. Timoteju 1:12-15 Na osnovu ovoga što Pavle kaže mi vidimo da Bog ne odustaje lako od ljudi.

Samsonova kosa je bila simbol njegove odanosti Bogu: „**Britva nije prešla po mojoj glavi, jer ja sam nazirej Božji od utrobe majke svoje. Da se obrijem, moja bi snaga tada otišla od mene i ja bih oslabio i postao kao svaki drugi čovek.**” Sudije 16:17 Kada ga je Dalila izdala odrekli su mu kosu i simbol njegove odanosti Bogu je uklonjen kao posledica njegovog grešnog života: „**A ona ga uspava na svojim kolenima i zovne čoveka pa mu obrije sedam pramenova sa glave. I počne ga mučiti, ali snaga njegova beše otišla od njega.**” Sudije 16:19

Naravno ne treba ni u jednom trenutku da pomislimo da je kosa bitna jer je Samsonova snaga dolazila od Boga, što nam Elen Vajt i objašnjava: „*Da je Samson bio obrijan bez krivice sa svoje strane, njegove snage ne bi nestalo. Ali on je svojim načinom postupanja pokazao da za Božje odobravanje i Njegov autoritet ne mari isto toliko kao ni za onih nekoliko pramenova kose sa svoje glave. Zato ga je Gospod napustio, dozvolivši da snosi posledice svoje ludosti.*” (ST 13 oktobar, 1881) „*On je malo-pomalo kršio uslove svog svetog pozvanja. Bog ga je dugo trpeo, ali kad se predao sili greha tako da je izdao svoju tajnu, Gospod ga je napustio. Snaga se nije nalazila u*

samoj njegovoj kosi, već je to bio znak njegove odanosti Bogu, a kad je taj simbol bio žrtvovan popuštanjem strastima, izgubljen je i blagoslov koji je ona označavala.” Patrijarsi i Proroci

Međutim Samsonu je pružena druga šansa: „Ali kosa na glavi poče mu rasti nakon što je bila obrijana.” **Sudije 16:22** Elen Vajt dalje piše: „*U patnji i poniženju, filistejska igračka, Samson je naučio više o svojim vlastitim slabostima nego što je pre znao i njegova ga je muka navela na pokajanje.*” *Patrijarsi i Proroci*

Pored toga što Elen Vajt kaže da se Samson pokajao hajde da to dokažemo i Biblijom: „Tada Samson pozove **GOSPODA** i reče: 'Gospode **GOSPODE**, seti me se, molim te, i osnaži me, molim te, još samo ovaj put, Bože, da se Filistejcima odjednom osvetim za oba svoja oka.' I Samson obuhvati dva srednja stuba na kojima je kuća stajala i nasloni se na njih, desnicom svojom na jedan, a levicom svojom na drugi. Tada Samson reče: 'Neka poginem sa Filistejcima!' I napregnu se iz sve snage pa se kuća sruši na knezove i na sav narod koji beše u njoj. I beše više mrtvih što ih je pobio kad je poginuo nego što ih je pobio u svom životu.” **Sudije 16:28-30**

Ne smemo zaboraviti da Samsonova snaga dolazi samo od Boga, tako da nam je jasno da mu je Bog dao snagu i da je odgovorio na njegovu molitvu. Čim mu je Bog dao snagu to znači da se Bog opet vratio da Svojim Duhom boravi verom u Samsonovom srcu. Ne samo to nego mi iz Biblije znamo da Bog ne uslišava grešnike: „**A znamo da Bog grešnike ne uslišava, nego ako je neko bogobojazan i vrši volju njegovu, njega uslišava.**” **Jovan 9:31** Bog se vratio u Samsona jer se Samson ponizio i odabrao da služi Bogu to je Samsona dovelo do pokajanja, Bog ga više nije gledao kao grešnika i uslišao mu je molitvu.

Da li to onda znači da je Samson spašen? Naravno i mi to vidimo u ovim stihovima: „**I šta još da kažem? Pa ponestaće mi vremena budem li pričao o Gideonu, pa Baraku i Samsonu i Jeftaju, pa Davidu i Samuelu i prorocima, koji su verom osvojili kraljevstva, izvršili pravednost, postigli obećanja, zatvorili čeljusti lavovima, pogasili silinu ognja, umakli oštrici mača, ojačali u slabosti, postali jaki u ratu, naterali na beg vojske tuđinaca.**” **Jevrejima 11:32-34**

Vidimo da je Samson bio od Boga to jest novorođen jer piše da je kao i drugi nabrojani velikani vere učinio ono što je pravedno a Jovan nam kaže: „**Po ovome se poznaju deca Božja i deca đavolova: ko god ne čini pravdu i ko ne voli brata svoga, nije od Boga. Jer ovo je poruka koju ste čuli od početka — da volimo jedni druge. Ne kao Kain, koji beše od Zloga pa zakla brata svoga. A zbog čega ga zakla? Jer su mu dela bila zla, a dela brata njegovog pravedna. 1. Jovanova 3:10-12** Znači ko god ne čini ono što je pravedno taj nije od Boga a za Samsona piše da je učinio ono što je pravedno.

Imamo i primer Davida. Hajde da pogledamo kako je David prvo bio novorođen, pa je prestao da bude novorođen i onda se pokajao i ponovo postao novorođen jer sve dok ne uđemo u hulu na Svetog Duha Bog može da se vrati da Duhom verom živi u našim srcima: „Tada reče Samuel Saulu: 'Ludo si postupio! Nisi održao zapovest **GOSPODA**, Boga svojega, koju ti je zapovedio; jer sada bi **GOSPOD** učvrstio tvoje kraljevstvo nad Izraelom doveka. Ali sada se tvoje kraljevstvo neće održati. **GOSPOD** je sebi potražio čoveka po svom srcu i **GOSPOD** mu je zapovedio da bude vladar nad narodom njegovim; jer ti nisi održao šta ti je **GOSPOD** zapovedio.'” **1. Samuelova 13:13,14** „A tada zatražiše kralja. I dade im Bog Saula, sina Kiseva, čoveka iz plemena Benjaminovog, koji je vladao četrdeset godina. I kad njega svrgnu, podiže im Davida za kralja, o kojem reče i posvedoči: 'Nadoh Davida, sina Jesejevog, čoveka po srcu svojem, koji će ispuniti svu moju volju.'” **Dela 13:21,22** Dakle vidimo da je David bio po Božijem srcu što znači da je bio novorođen i Bog ga je postavio za cara.

Međutim David je popustio pod iskušenjima, izgubio je novorođenje i počinio je strašan greh: „**I dogodi se, u večernje doba, da David ustade sa svoje postelje i prošeta po krovu kraljevskog dvora. I opazi sa krova ženu gde se kupaa; a žena beše vrlo lepog izgleda. I David posla pa se raspita za tu ženu. A neko reče: 'Zar to nije Batšeba, kći Elijamova, žena Urije Hetejina?'** I David posla glasnike da je dovedu. I kad je došla ka njemu, on leže sa njom; a ona se beše očistila od svoje nečistoće. Zatim se ona vrati kući svojoj. I žena zatrudne pa posla i javi Davidu; i reče: 'Ja sam trudna.'” **2. Samuelova 11:2-5** David ovaj greh nije počinio u neznanju jer su mu sluge rekly čija je to žena.

Kada je žena zatrudnela David je pokušao da pošalje njenog muža kući da bi muž legao sa njom i da onda izgleda kao da je dete njegovo a ne Davidovo: „Tada David posla poruku Joavu: 'Pošalji ka meni Uriju Hetejina.' I Joav posla Uriju ka Davidu. I kad je Urija došao ka njemu, David priupita kako je Joav i kako je narod i

kako napreduje rat. Zatim David reče Uriji: 'Sidi u svoju kuću i operi noge svoje.' I Urija izade iz kraljevog dvora, a za njim iznesoše kraljevske hrane. Ali Urija ostade spavati na vratima kraljevskog dvora sa svim slugama gospodara svojega i ne ode kući svojoj. I javiše to Davidu govoreći: 'Urija nije otišao kući svojoj.' Zato David reče Uriji: 'Zar ti nisi došao sa puta? Zašto ne odeš kući svojoj?' A Urija reče Davidu: 'Kovčeg i Izrael i Juda borave pod šatorima, a moj gospodar Joav i sluge gospodara mojega logoruju na otvorenom polju; a ja da uđem u kuću svoju pa jedem i pijem i spavam sa ženom svojom? Tako živ bio ti i tako živa bila duša tvoja, takvo što ne bih učinio!' Tada David reče Uriji: 'Ostani ovde još danas, a sutra ću te otpustiti.' Tako Urija ostade u Jerusalimu onaj dan i sledeći. Onda ga David pozove pa je Urija pred njim jeo i pio; i David ga opi. A uveče izade pa legne na svoju postelju sa slugama gospodara svojega, ali svojoj kući nije otišao. " 2. Samuelova 11:6-13 Urija je toliko bio odan Davidu da nije hteo da ga napusti i ode kući, čime je Davidov greh još veći jer je izneverio Urijino poverenje.

Kada Davidovi pokušaji da prevari Uriju nisu uspeali, David je naručio Urijino ubistvo: „**I dogodi se ujutru da David napisao pismo Joavu i poslao ga po Uriju. I u tom pismu napisao govoreći: 'Postavite Uriju napred, gde je najžešći boj, pa se povucite iza njega da bude pogođen i pogine.'**” 2. Samuelova 11:14,15

To što je David učinio je bilo zlo u Gospodnjim očima: „**A kada je Urijina žena čula da je mrtav njen muž, Urija, oplakala ona svog muža. Kada je prošlo žaljenje, poslao David po nju i uze je u svoju kuću; ona mu postade žena i rodi mu sina. Ali to što je David učinio bilo je mrsko GOSPODU.**” 2. Samuelova 11:26,27

David se pokajao i tražio je da mu Bog promeni srce: „**Upravitelju. Psalam Davidov; kad je ka njemu došao prorok Natan, nakon što David beše otišao ka Batšebi... Čisto srce stвори, Bože, u meni; i duh pravi u meni obnovi. Nemoj me odbaciti od svoje prisutnosti, i svog duha svetog nemoj od mene uzeti. Obnovi mi radost tvog spasenja i podupri me svojim duhom voljnim. Tada ću prestupnike poučavati tvojim putevima, i grešnici će se tebi obraćati.**“ Psalam 51:1,10-13 Vidimo da se David kaje zbog greha koji je učinio i traži da mu Bog očisti srce, David traži od Boga da mu Bog ne uzme trajno Sveti Duh jer bi to onda bila hula na Svetog Duha i David bi izgubio spasenje. David sve to traži ne zbog sebičnih razloga već zato da bi mogao da pouči prestupnike Božijim putevima, a da bi to učinio mora dobiti novorođenje tokom svog života.

Bog mu je ispunio želju i učinio ga je ponovo novorođenim: „**Dodite i poslušajte, svi vi koji se Boga bojite, i ispriovedaću vam šta je on za moju dušu učinio. Njemu sam vapio ustima svojim, i svojim sam ga jezikom veličao. Da sam gledao na bezakonje u svome srcu, ne bi me uslišio Gospod. Ali Bog me uslišio; poslušao je glas moje molitve. Blagoslovljen neka je Bog, koji nije odbio moju molitvu ni milost svoju od mene.**“ Psalam 66:16-20

Neko može ovaj citat da tumači da novorođenja ima samo u Novom Zavetu: „**'Nego, ovo je savez koji ću sklopiti sa domom Izraelovim nakon tih dana', govori Gospod: 'Zakone ću svoje staviti u um njihov i upisati ih u njihova srca; i biću im Bog, a oni će meni biti narod.'**” Jevrejima 8:10 Međutim onda bi to značilo da Bog nije bio Bog Izraelcima u Starom Zavetu i da im postaje Bog tek u Novom Zavetu što nije tačno jer Biblija kaže da im je On bio Bog i u Starom Zavetu: „**Ali ja sam GOSPOD, Bog tvoj od zemlje egipatske, i nemoj poznavati drugog boga osim mene: jer osim mene nema spasitelja.**” Osija 13:4 Čak i u samom dekalogu vidimo da je Bog bio njihov i u Starom Zavetu: „**Ja sam GOSPOD, Bog tvoj, koji te je izveo iz zemlje egipatske, iz kuće ropstva.**“ 2. Mojsijeva 2:20 Bog od Svog naroda traži da odbaci sve grehe u Starom Zavetu jer je i tada bilo moguće da dobiju novo srce i novi duh: „**Odbacite od sebe sve svoje prestupe, kojima ste se ogrešili; i načinite sebi novo srce i nov duh: jer zašto da umrete, dome Izraelov?**” Ezekijel 18:31

Da ne bi doneli pogrešan zaključak kako smo mi bolji od Jevreja iz Starog Zaveta, Bog nas upozorava preko Pavla: „**I ako su neke od grana odlomljene, a ti, divlja maslina, nakalemljen među njih, imaš udela u korenu i masti masline, ne uzvisuj se nad grane. Ako se uzvisuješ, znaj da ne nosiš ti koren, nego koren tebe. Reći ćeš: 'Grane su odlomljene da se ja nakalemim.' Dobro; zbog nevere su odlomljene, a ti po veri stojiš. Ne uznosi se, nego strahuj: jer ako Bog nije poštedeo prirodne grane, pazi, jer ni tebe neće poštedeti. Pogledaj, dakle, dobrotu i strogost Božju: prema onima koji su pali strogost, a prema tebi dobrotu, ako ustraješ u njegovoj dobroti, inače ćeš i ti biti odsečen. A i oni će, ako ne ustraju u neveri, biti nakalemljeni: jer moćan je Bog da ih opet nakalemi. Jer ako si ti odsečen od masline koja je po naravi divlja i mimo naravi nakalemljen na**

pitomu maslinu, koliko će lakše oni koji su prirodne grane biti nakalemljeni na vlastitu maslinu?” Rimljanima 11:17:24

Ljudi bi možda mogli da pokušaju da igrom reči opravdaju verovanje da nema novorođenja u Starom Zavetu tvrdeći da stih iz Isaije 57:15 govori da je Bog sa onima koji su slomljenog i poniznog duha a ne u njima, ali kada Bog kaže da je sa nekim to znači da je u nekom: „U onaj dan ćete znati da sam ja u svom Ocu i vi u meni i ja u vama.” Jovan 14:20 „Ako me ko voli, držaće moje reči i Otac moj će voleti njega; i doći ćemo ka njemu i u njemu se nastaniti.” Jovan 14:23

U ova dva primera isto vidimo da je ljudima pre Isusove smrti bilo moguće da prestanu da greše: „Evo, zdrav si. Ne greši više da ti se nešto gore ne dogodi.” Jovan 5:14 „I ostade Isus sam i žena koja stajaše u sredini. A Isus, uspravivši se i ne videvši nikoga osim žene, reče joj: 'Ženo, gde su oni, tužioci tvoji? Niko te ne osudi?' A ona reče: 'Niko, Gospode.' A Isus joj reče: 'Ni ja te ne osuđujem. Idi i ne greši više!'” Jovan 8:9-11

Pavle verne naziva svetima u svojim poslanicama: „Pavle i Timotej, sluge Isusa Hrista, svim svetima u Hristu Isusu koji su u Filipi, sa nadglednicima i dakonima.” Filipljanima 1:1 „Pavle, apostol Isusa Hrista po volji Božijoj, i brat Timotej: zajednici Božijoj koja je u Korintu, sa svim svetima koji su u celoj Ahaji.” 2. Korinćanima 1:1 To nikako ne znači da verni ljudi nisu bili sveti i u Starom Zavetu. Duh je delovao isto u oba zaveta i verni ljudi su u oba zaveta sveti: „Jer nikada proroštvo nije bilo čovečijom voljom doneseno, nego ga nošeni Duhom Svetim izgovoriše sveti Božji ljudi.” 2. Petrova 1:21 Proroka je bilo uvek i u oba zaveta su sveti Božiji ljudi govorili naučeni od Svetog Duha. Bog je mogao da posvećuje ljude i u Starom Zavetu: „Uz to, dadoh im i subote svoje da budu znak između mene i njih, kako bi znali da sam ja GOSPOD koji ih posvećujem.” Ezekijel 20:12 Tako da uopšte nije čudno što se i Aron naziva svecem Gospodnjim: „I pozavideše Mojsiju u logoru, i Aronu, svecu GOSPODNJEM.“ Psalam 106:16 Ljudi su i u Starom Zavetu mogli da se odvrte od svojih zlih puteva čak iako su bili u grehu isto kao i u Novom Zavetu: „Zato ti, sine čovečiji, reci domu Izraelovom: Ovako ste rekli govoreći: 'Ako naši prestupi i gresi naši leže na nama i mi u njima trunemo, kako ćemo dakle preživeti?' Reci im: 'Tako ja živ bio', reč je Gospoda GOSPODA, 'nije meni stalo do smrti zlotvora, nego da se zlotvor odvrati od svog puta i živi. Odvratite se, odvratite se od zlih puteva svojih! Jer zašto da ginete, dome Izraelov?'” Ezekijel 33:10,11

Bog toliko voli ljude da je u Starom Zavetu bio tu da ih uteši isto Svetim Duhom kao i u Novom: „Jeste, da mi je i dolinom guste tame proći, zla se neću bojati: jer ti si sa mnom; štap tvoj i palica tvoja teše me.“ Psalam 23:4 „Ja, ja sam taj koji vas teši. Ko si ti da se bojiš smrtnog čoveka i sina čovečijeg koji je kao trava?” Isaija 51:12 „U mnoštvu misli u meni, utehe tvoje dušu mi raduju.” Psalam 94:19 „Daj mi znak za dobro, da vide oni što me mrze i da se postide; jer ti si mi, GOSPODE, pomogao i utešio me.” Psalam 86:17 „I ja ću moliti Oca pa će vam dati drugog Utešitelja da ostane sa vama dovek: Duha istine, kojeg svet ne može primiti jer niti ga vidi niti ga poznaje. A vi ga poznajete jer boravi kod vas i u vama će biti.” Jovan 14:16,17 Isus tu kaže drugog utešitelja zato što više neće tešiti Svoje učenike Svojim fizičkim prisustvom na zemlji nego duhovnim kao što je to radio u Starom Zavetu pomoću Svog i Očevog Svetog Duha. Zato Pavle i kaže Bog svake utehe jer je u oba zaveta Bog tešio verne ljude na isti način, inače bi u suprotnom bilo naglašeno da postoje različite utehe od Boga u Starom i Novom Zavetu: „Blagoslovljen neka je Bog, Otac našeg Gospoda Isusa Hrista, Otac milosrđa i Bog svake utehe, koji nas teši u svakoj našoj nevolji da i mi one koji su u svakoj nevolji možemo tešiti onom utehom kojom nas same teši Bog. Jer kao što se umnožavaju patnje Hristove u nama, tako se po Hristu umnožava i naša uteha.” 2. Korinćanima 1:3-5

Pogledajmo sledeće stihove: „U početku beše Reč i Reč beše sa Bogom i Reč beše Bog. On u početku beše sa Bogom. Sve je po njemu postalo, i nije bez njega postalo ništa što je postalo. U njemu beše život, i život beše svetlo ljudima. I svetli svetlo u tami i tama ga ne obuze. Pojavi se čovek poslan od Boga, čije ime beše Jovan. On je došao kao svedok da svedoči za Svetlo, da svi poveruju po njemu. Ne beše on to Svetlo, nego beše poslat da svedoči za Svetlo. Beše to Svetlo istinito koje rasvetljuje svakog čoveka koji dolazi na svet. On na svetu beše i svet po njemu postade, a svet ga ne upozna. Ka svojima je došao i njegovu ga ne primiše; a svima koji ga primiše on dade moć da postanu deca Božja, onima koji vjeruju u njegovu ime, koji nisu rođeni od krvi, ni od volje tela, ni od volje muškarčeve, nego od Boga. I postade Reč telom i prebivaše među nama; i posmatrali smo slavu njegovu, slavu kao u jedinorođenoga od Oca, punog milosti i istine.” Jovan 1:1-14 Piše da je Reč

bila kod Boga i da je kroz Nju sve postalo. Bog nam preko apostola Pavla otkriva da je kroz Isusa sve postalo što znači da je Isus ta Reč: „**On je slika Boga nevidljivog, prvorodeni svakog stvorenja. Jer u njemu je sve stvoreno, što je na nebesima i što je na zemlji, vidljivo i nevidljivo, bilo da su to prestoli ili kraljevstva ili poglavarstva ili vlasti — sve je po njemu i za njega stvoreno. I on je pre svega i sve u njemu postoji.**” Kološanima 1:15-17 „**Bog, koji je u više navrata i na više načina nekad govorio očevima po prorocima, u ove poslednje dane progovorio nam je po svome Sinu, kojeg je postavio naslednikom svega, po kome je i načinio svetove.**” Jevrejima 1:1,2

Pošto ovim stihovima potvrđujemo da je Isus Reč onda nam postaje jasno da u Jovanovom jevanđelju piše da je u Isusu život koji je svetlost ljudima. Pavle kaže: „**Zahvaljujemo Ocu, koji nas je osposobio da budemo sudeonici u nasledstvu svetih u svetlu.**” Kološanima 1:12 Sa obzirom da je život u Isusu svetlost ljudima onda je Pavle dobio udeo u životu koji je u Isusu. Međutim Pavle ne kaže da te svetlosti nije bilo ranije zato što tvrdi da je dobio udeo u nasledstvu svetih u svetlosti što znači da je već bilo svetih koji su imali tu svetlost pa im se Pavle sada pridružio zajedno sa ostalim hrišćanima iz tog vremena. Pavle nastavlja dalje: „**Koji nas je izbavio od vlasti tame i preneo nas u kraljevstvo Sina svoje ljubavi, u kome imamo otkupljenje njegovom krvlju, to jest oproštenje greha.**” Kološanima 1:13,14 Sada nam postaje jasno da nas je Otac učinio dostojnima da imamo udeo u nasledstvu svetih u svetlosti, a ta svetlost je život u Hristu i na taj način mi prelazimo iz vlasti tame u carstvo Božijeg voljenog Sina.

Ono što je bitno je to da je ta svetlost postojala i ranije u ljudima i pre Isusove smrti: „**Ka Zakonu i svedočanstvu: ako tako ne govore, to je zato što nema svetla u njima.**“ Isaija 8:20 Znači oni koji su tada govorili prema reči to jest prema Bibliji i držali se svedočanstva i zakona, u njima je bila svetlost to jest život u Hristu jer jedino životom u Hristu možemo živeti na slavu Bogu: „**Zaista, zaista, kažem vam: Onaj ko sluša moju reč i veruje onome koji me je poslao ima život večni i ne dolazi na sud, nego je prešao iz smrti u život. Zaista, zaista, kažem vam: Dolazi čas, već sada je, kada će mrtvi čuti glas Sina Božijeg; i živeće oni koji čuju. Jer kao što Otac ima život u sebi, tako je i Sinu dao da ima život u sebi. A dao mu je i vlast da sudi, jer je Sin čovečiji. Ne čudite se tome, jer dolazi čas u koji će svi koji su u grobovima čuti njegov glas: i izaći će oni koji su činili dobro, na vaskrsnuće života, i oni koji su činili zlo, na vaskrsnuće osude.**” Jovan 5:24-29

B. M.